

Hallintopakkovaatimus Ilosjoen tuulivoimaloiden melumittausten uusimiseksi

Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunta 29.9.2026
552/11.01.00.00/2024

Pohjoisen Keski-Suomen ympäristöpalveluihin on 7.11.2024 saapunut [REDACTED] ja asiakumppaneiden (7 kpl) hallintopakkohakemukseksi otsikoitu vaatimus, joka koskee Ilosjoen tuulivoimaloiden melumittausten uusimista ja meluhaitan poistamista.

Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunta on käsitellyt asian ja tehnyt siitä päätöksen 10.12.2024 § 92. Päätöksestä on valitettu hallinto-oikeuteen. Vaasan hallinto-oikeus on päätöksellään 18.12.2025 (Dnro 12/03.04.04.19/2025) palauttanut asian Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunnalle käsittelyä varten.

Asian uudelleen käsittely

Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunta on ottanut asian uudelleen käsittelyyn.

Vireillepanijoiden antama täydennys

Vireillepanijoille on lähetetty täydennyspyyntö 25.2.2026 koskien 7.11.2024 päivättyä hakemusta:

Vireillepanijoille on varattu mahdollisuus täydentää hakemustaan muun muassa seuraavilla seikoilla:

1. ovatko hakemusta koskevat tiedot päivittyneet
2. ovatko hakemusta koskevat olosuhteet muuttuneet
3. toimittamaan mahdolliset päivitetty selvitykset (esimerkiksi meluhaittakirjanpito asian vireillepanon jälkeiseltä ajalta).

Liitteenä on toimitettu meluhaittakirjanpitopohja mahdollista jatkokäyttöä varten ja kerrottu mahdollisuudesta pitää melupäiväkirjaa myös sähköisesti.

Vireillepanijat ovat toimittaneet täydennyspyyntöä koskien seuraavat tiedot 4.3.2026:

"Pyynnöstä ilmoitamme, että

1. hakemusta koskevat tiedot eivät ole päivittyneet
2. hakemusta koskevat olosuhteet eivät ole muuttuneet
3. toimitettavaa meluhaittakirjanpitoa asian vireillepanon jälkeiseltä ajalta ei tässä vaiheessa ole.

Uudistamme kaiken asiassa aikaisemmin lausumamme sekä aikaisemmin esittämämme vaatimukset ja toteamme lisäksi seuraavaa:

Vaasan hallinto-oikeus on päätöksellään 1641/2025 18.12.2025 kumonnut Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunnan päätöksen 10.12.2024 § 92 ja palauttanut asian Viitasaaren kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle uudelleen käsiteltäväksi. Päätöksessään hallinto-oikeus totesi, että ympäristönsuojeluviranomainen ei ole selvittänyt vireillepanemaamme asiaa hallintolain 31 §:ssä säädetyn mukaisesti. Myöskään kuulemisia ei suoritettu ympäristönsuojelulaissa ja hallintolaissa edellytettävällä tavalla.

Hallinto-oikeus katsoi, että asiassa hankittu selvitys ei ollut riittävää llosjoen tuulivoimaloiden toiminnasta vireillepanijoille aiheutuvan meluhaitan ja ympäristöluvan määräysten 4. ja 5. mukaisten toimenpiteiden tarpeen arvioimiseksi.

Oikeus totesi lisäksi, että arvioitaessa meluhaitan aiheutumista merkitystä on annettava melutasojen lisäksi myös melun luonteelle. Esimerkiksi merkityksellinen sykintä eli ns. amplitudimodulaatio on tuulivoimaloiden melun häiritsevyyttä lisäävä ominaisuus, jonka esiintyessä mm. ympäristöministeriön mittausohjeessa nro 4/2014 on esitetty mittaustulokseen kohdistettava sanktio 5 dB.

Muistutamme Viitasaaren kaupungin ympäristönsuojeluviranomaista siitä, että hallinto-oikeuden päätös sitoo kaupunkia.

Ympäristönsuojeluviranomainen on velvollinen käsittelemään asian uudelleen viivytyksettä, ja ottamaan päätöksessään huomioon päätöksessä esiin tuodut seikat.

Hallinto-oikeuden päätökseen ja hallintopakkohakemukseemme viitaten vaadimme, että

1. asia käsitellään ympäristönsuojeluviranomaisessa ilman viivytystä, mieluiten jo seuraavassa kokouksessa,
2. ympäristönsuojeluviranomainen ryhtyy välittömästi valmistelemaan meluhaitan tason ja melun luonteen selvittämiseksi tarvittavia toimenpiteitä,
3. mahdollisten uusien melumittausten tulee olla riittävän pitkäkestoisia, vähintään useiden viikkojen pituisia, jotta niihin sisältyy riittävästi erilaisia sääolosuhteita,
4. melumittaukset tulee suorittaa niissä olosuhteissa, joissa asukkaiden kokema meluhaitta on suurinta, eli kylmänä vuodenaikana, mieluiten marras-helmikuun välisenä aikana,
5. mittauksissa tulee noudattaa melumittausohjeistusta soveltuvin osin, mutta ensisijaisesti melumittausten tarkoituksena tulee olla tuulivoimaloista asutukselle aiheutuvan meluhaitan todellisen tason selvittäminen ja myös melun erityispiirteiden vaikutus melun häiritsevyyteen on selvitettävä hallinto-oikeuden päätöksessä tarkoitetulla tavalla.
6. edellä mainitut vaatimukset on otettava huomioon melumittausuunnitelmaa laadittaessa, ja vireillepanijoita on kuultava melumittausuunnitelmasta ennen sen hyväksymistä.
7. mittauksissa on otettava huomioon ja arvioitava myös talvella tapahtuvan lapojen jäätymisen melua lisäävä vaikutus,
8. melumittausten tulokset tulee raportoida kokonaisarviointiin perustuen niin, että tulokset kuvaavat ensisijaisesti asuinrakennuksissa aiheutuvaa meluhaittaa, ja melumittausohjeistuksen määräykset ovat tälle tavoitteelle alisteisia,
9. mittaustulosten valmistumiseen ja tarvittavista toimenpiteistä päättämiseen saakka voimalat WTG6 ja WTG9 tulee pysäyttää yöajaksi ja muiden voimaloiden pyörimisnopeus tulee rajoittaa 6 kierrokseen minuutissa.

Lopuksi toteamme, että meluhaitta-asiassa selvittämisvelvollisuus on hallintolain 31 §:n mukaisesti ympäristönsuojeluviranomaisella. Haitankärsijöille ei voida edellyttää hallintolain 31 §:n 2 momentissa säädettyä laajempaa selvitysvelvollisuutta asiassa.

Viranomainen ei voi siis vaatia haitankärsijöitä meluhaitan selvittämistä, eikä perustella meluhaitan selvittämistä ja poistamista koskevien

vaatimusten hylkäämistä haitankärsijöiden oma-aloitteisesti omaa tarvettaan varten tekemien selvitysten riittämättömyydellä.”

Lausunto

Asiasta on pyydetty lausuntoa Lupa- ja valvontavirastolta. Lupa- ja valvontavirasto lausuu 26.6.2026 päivätyssä lausunnossaan seuraavaa:

”Valtioneuvoston asetuksessa tuulivoimaloiden ulkomelutason ohjearvoista (1107/2015) ei mainita merkityksellistä sykintää (amplitudimodulaatio), eikä asetuksessa ole esitetty siihen liittyvää mittaus- tai mallinnustulokseen tehtävän korjauksen suuruutta. Sen sijaan ympäristöhallinnon ohjeessa 4/2014 Tuulivoimaloiden melutason mittaaminen altistuvassa kohteessa on esitetty ohjeet merkityksellisen sykinän määrittämiseksi sekä esimerkinomaisesti mahdollinen sanktio, jonka suuruus on 5 dB.

Lupa- ja valvontaviraston näkemyksen mukaan merkityksellisen sykinän aiheuttama melun häiritsevyyden lisäys voidaan ja on tarpeen ottaa huomioon sanktioimalla, jotta asukkaiden ääniympäristön viihtyisyys voidaan turvata sekä mahdolliset terveysvaikutukset huomioida ja haittoja voidaan tarvittaessa vähentää. Sanktioinnin edellytyksenä on kuitenkin, että merkityksellistä sykintää esiintyy altistuvissa kohteissa usein ja pitkäaikaisesti siten, että siitä voidaan katsoa aiheutuvan kohtuutonta räsytystä (Naapuruussuhdelaki 26/1920) tai terveyshaittaa. Yksittäiset, harvoin toistuvat lyhytaikaiset jaksot eivät lähtökohtaisesti edellytä sanktiointia.

Merkityksellistä sykintää voidaan siis sanktoida, mikäli se voidaan todeta luotettavasti altistuvissa kohteissa tai niiden välittömässä läheisyydessä tehdyin mittauksin ja mikäli ilmiö on sekä toistuva että kestoaltaan pitkäaikainen. Sanktion suuruudesta ei ole yksiselitteistä ohjeistusta. Ympäristöhallinnon ohjeessa 4/2014 esitetään sanktiolle esimerkinomainen taso 5 dB, mutta tutkimusten perusteella modulaatiosyvyys vaikuttaa koettuun häiritsevyyteen, minkä vuoksi kiinteän esimerkiksi 5 dB sanktiotason käyttö ei ole kaikissa tilanteissa perusteltua. Kansainvälisessä ohjeistuksessa, kuten Iso-Britannian Assessment and Rating of Wind Turbine Noise (UK Government 2026), sanktion suuruus vaihtelee (0)3–5 dB sykinän voimakkuuden mukaan. Sanktion suuruus voisi siis vaihdella 0-5 dB välillä. Sanktion kohdentamisessa on lisäksi ratkaistava, lisätäänkö se koko mittausjakson keskiäänitasoon, vai ainoastaan niihin jaksoihin, joissa merkityksellistä sykintää havaitaan vai laskennalliseen tulokseen.

WSP Finland Oy:n tekemät mittaukset (raportti 3.9.2024) on tehty ympäristöhallinnon ohjeen 4/2014 mukaisesti, ja ne on raportoitu asianmukaisesti. Yksittäiset mittaukset kuvaavat meluallistusta vain mittausajankohtien olosuhteissa, eikä tuloksia voida yleistää laajemmin. Mittaustulosten perusteella tuulivoimaloiden melu ei kuitenkaan ylittänyt ohjearvoja mittausajankohtien mukaisissa olosuhteissa.

Mittaukset osoittavat kuitenkin, että tuulivoimaloiden melu voi joissakin kohteissa ja tietyissä sääolosuhteissa ilmetä merkityksellisesti sykkivänä. Merkityksellinen sykintä havaittiin mittauspisteessä 1, mutta ei mittauspisteessä 2. Mittauspisteissä 3 ja 4 ilmiötä ei voitu arvioida tieliikenteen aiheuttaman taustamelun vuoksi. Koska mittaukset tehtiin eri ajankohtina ja vaihtelevissa olosuhteissa, ei voida sulkea pois merkityksellisen sykinän esiintymistä myös muissa altistuvissa kohteissa, kuin mittauspisteessä 1.

Melupäiväkirjojen perusteella häiritsevää tai erityisen häiritsevää melua esiintyy melko harvoin tarkasteltaessa tilannetta viikko- tai vuositasolla. Kolmen vuoden aikana erityisen häiritsevää melua on kirjattu kymmenen kertaa. Yhdessä kohteessa on kuitenkin raportoitu nukkumista häiritsevää melua 35 päivänä kolmen kuukauden aikana (7.3.–4.6.2022), mutta kyseisessä kohteessa ei ole tehty mittauksia. Kohde sijaitsee suhteellisen kaukana muihin altistuviin kohteisiin nähden, noin kolmen kilometrin etäisyydellä lähimmästä voimalasta. Lähempänä sijaitsevista kohteista vastaavia häiriöhavaintoja ei ole esitetty samalta ajanjaksolta. Tähän voi vaikuttaa kyseisen havaintopaikan poikkeava sijainti muihin havaintopaikkoihin nähden.

Tehtyjen mittausten perusteella voidaan mittauspiste¹ osalta arvioida merkityksellisen sykinnän aiheuttamaa haittaa ja mahdollisesti myös sanktoida sitä, mikäli merkityksellinen sykintää voitaisiin osoittaa olevan usein ja pitkäaikaisesti. Tällaisia tietoja ei kuitenkaan ole käytettävissä. Mittauspisteessä 2 sykintää ei havaittu mittausolosuhteissa, mutta yksittäinen mittaus ei riitä poissulkemaan ilmiön esiintymistä. Mittauspisteiden 3 ja 4 osalta arviointi ei ole mahdollista liikennemelun vuoksi. Näiden kohteiden osalta kirjattujen häiriöiden vähäinen määrä ei myöskään antaisi perusteita sanktioinnille. Tehtyjen mittausten perusteella ei voida arvioida ilmiön esiintymisen yleisyyttä. Tulokset kuitenkin vahvistavat, että merkityksellistä sykintää voi esiintyä tietyissä olosuhteissa.

Uusien mittausten kohdentaminen on haastavaa nykyisten melupäiväkirjojen perusteella. Jotta mittaukset voidaan suunnata oikea-aikaisesti, tarvitaan systemaattisempaa tietoa niistä olosuhteista, joissa melu koetaan häiritseväksi. Havaintoihin tulisi liittää tarkat tiedot sääolosuhteista sekä tuulivoimaloiden käyttötilanteesta. Nykyiset tiedot sisältävät pitkiä havaintokatkoja, eivätkä ne tue pitkäaikaisten mittausten suunnittelua. Sisätilamittausten osalta pitkät mittausjaksot ovat käytännössä haastavia, koska ne edellyttävät asukkaiden tilapäistä poissaoloa.

Mahdolliset lisämittaukset tulee toteuttaa ympäristöhallinnon ohjeen 4/2014 mukaisesti. Mittaukset tulee suorittaa kohteissa, joissa melutasot voivat olla korkeat (ylittää raja-arvon) tai merkityksellistä sykintää on havaittavissa kohteissa usein ja pitkäaikaisesti. Ensisijaisesti mittaukset voidaan suorittaa altistuvien kohteiden läheisyydessä ulkotiloissa. Mikäli tulokset viittaavat pienitaajuuden melun toimenpidearvojen mahdolliseen ylittymiseen sisätiloissa, voidaan mittauksia laajentaa sisätiloihin. Mittausten määrä ja kesto määräytyvät tapauskohtaisesti olosuhteiden ja tulosten perusteella.

Muiden melulähteiden vaikutus on keskeinen mittauksiin liittyvä epävarmuustekijä. Tuulivoimamelun tasot ovat usein matalia, minkä vuoksi ne ovat herkkiä ulkopuolisille häiriöille. Tässä tapauksessa erityisesti liikennemelu voi vaikeuttaa merkityksellisen sykinnän havaitsemista ja analysointia sekä lisätä tulkinnan epävarmuutta. Vilkasliikenteisen maantien läheisyydessä analysointi on työläämpää, mutta tapauskohtaisesti voidaan arvioida, estääkö taustamelu kokonaan sykinnän tunnistamisen. Tämän arvion tekee tarkoituksenmukaisimmin mittauksista vastaava asiantuntija perehdyttyään kohteen ääniympäristöön.

Hallintopakkehakemuksen (7.11.2024) tiedot viittaavat siihen, että tuulivoimaloiden melu voi joissakin olosuhteissa aiheuttaa haittaa alueen asukkaille. Nykyisten tietojen perusteella mittausten kohdentaminen on kuitenkin epävarmaa, eikä käytettävissä oleva aineisto vielä riitä ilmiön

yleisyyden, vaikutusten tarkkaan arviointiin tai sanktioinnin tarpeen arvioimiseen.”

Vireillepanijoiden vastine Lupa- ja valvontaviraston lausunnosta

Vireillepanijoilta on pyydetty vastine Lupa- ja valvontaviraston antamasta lausunnosta. Samassa yhteydessä vireillepanijoita on pyydetty ottamaan kantaa melupäiväkirjan pitämiseen esimerkiksi 12 kuukauden ajan ja kohteista (kiinteistön sijainti ja melupäiväkirjan pitäjän yhteystiedot), joissa melupäiväkirjaa on mahdollista tehdä.

Vireillepanijat ovat todenneet 3.8.2026 toimittamassaan vastineessa seuraavaa:

”Lupa- ja valvontaviraston lausunnon mukaan merkityksellisen sykinän aiheuttama melun häiritsevyyden lisäys voidaan ja on tarpeen ottaa huomioon sanktioimalla, jotta asukkaiden ääniympäristön viihtyisyys voidaan turvata sekä mahdolliset terveysvaikutukset huomioida ja haittoja tarvittaessa vähentää.

Yhdymme tähän Lupa- ja valvontaviraston näkemykseen. Sama velvoite on todettu myös hallinto-oikeuden 18.12.2025 antamassa päätöksessä. Oikeus on nimenomaisesti todennut, että arvioitaessa meluhaitan aiheutumista on merkitystä annettava myös melun luonteelle. Merkityksellinen sykintä, jaksollinen vaihtelu eli amplitudimodulaatio on tutkimusten mukaan tärkein tuulivoimamelun häiritsevyyttä lisäävä ominaisuus, jonka esiintyessä mittaustulokseen on kohdistettava sanktio.

Sanktioiminen on välttämätöntä melun luonteen huomioimiseksi. Millään muulla tavalla huomioiminen ei oikein ole mahdollistakaan. Sanktiointia sovelletaan myös muiden tuulivoimamelun erityispiirteiden, kuten impulssimaisuuden, tonaalisuuden ja kapeakaistaisuuden kohdalla.

Lupa- ja valvontavirasto toteaa lausunnossaan, että merkityksellistä sykintää voidaan sanktioida, mikäli se voidaan todeta luotettavasti altistuvissa kohteissa, ja mikäli ilmiö on sekä toistuva että kestoaltaan pitkäaikainen. Lausunnossa todetaan myös, että yksittäiset mittaukset kuvaavat meluallistusta vain mittausajankohtien olosuhteissa, eikä tuloksia voida yleistää laajemmin.

Yhdymme pääosin tähänkin näkemykseen, ja juuri tästä syystä olemme hallintopakkohakemuksessamme vaatineet riittävän pitkäkestoisia (vähintään useiden viikkojen pituisia) melumittauksia, jotta niillä saadaan riittävästi tietoa melulle altistuvissa kohteissa aiheutuvasta meluhaitasta erilaisissa sääolosuhteissa, ja eri vuorokaudenaikoina, sekä amplitudimodulaation yleisyydestä ja toistumisesta. Lyhytkestoilla, korkeintaan muutaman tunnin kestävillä mittauksilla ei tällaista tietoa voida millään keinolla saavuttaa.

Toteutetuissa melumittauksissa oli kyse juuri tällaisista hyvin lyhytkestoista, pistokokeenomaisista melumittauksista, joissa mitattiin muutamia lyhyitä mittauspätkiä, ja mittauksen johtopäätökset johdettiin laskennallisesti näistä 1 minuutin pituisista mittauspätkistä. Tällaiset mittaukset eivät lähtökohtaisestikaan sovellu asutukselle aiheutuvan melurasituksen yleisyyden ja häiritsevyyden arvioimiseen. Ne kuvaavat meluvaikutuksia ainoastaan mittaushetken olosuhteissa, eivät kerro mitään tulosten yleisyydestä. Asukkaille aiheutuvan melurasituksen arvioiminen ei edes ollut näiden mittauksen tarkoituksena.

Kuten Lupa- ja valvontavirasto toteaa, tehdyt mittaukset osoittavat kuitenkin, että Ilosjoen tuulivoimaloiden melu voi olla ainakin joissakin olosuhteissa merkityksellisesti sykkivää. Merkityksellisen sykinän yleisyyden selvittämiseksi on suoritettava niin pitkät melumittaukset, että mittaustuloksia saadaan riittävästi erilaisissa sääolosuhteissa ja eri vuorokauden- ja vuodenaikoina. Kuten lausunnossakin todetaan, yksittäisillä mittauksilla merkityksellisen sykinän esiintymistä ei ole mahdollista poissulkea. Sen sijaan Lupa- ja valvontaviraston omaisen esittämä näkemys, että uusien mittausten suorittaminen edellyttäisi vireillepanijoilta ”aukotonta” havainnointia meluhaitasta, ei perustu miltään osin lakiin. Vastuu meluhaitan selvittämisestä ja poistamisesta on laissa yksiselitteisesti osoitettu viranomaiselle, ei haitankärsijöille. Viranomainen ei voi siirtää tätä vastuutaan haitankärsijöille.

Olemme kuitenkin samaa mieltä siinä, että pitkäaikaisten sisämelumittausten suorittaminen voi olla haastavaa sekä mittausten suorittajalle että asukkaille. Pitkäaikaiset melumittaukset olisi mielestämme järkevää suorittaa ulkotiloissa, ja sisätiloissa voitaisiin suorittaa lyhytaikaisempia mittauksia tarpeen ja tilanteen mukaan. Kuitenkin pitkäaikaisemmillekin sisämelumittauksille olisi löydettävissä 1-2 sopivaa mittauspistettä, joten esitämme myös pitkäaikaisten sisämelumittausten suorittamista näissä kohteissa.

Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ympäristönsuojelulain ja naapuruussuhdelain mukaisen meluhaitan arvioiminen on kokonaisharkintaa, jossa on otettava huomioon kaikki meluhaitan häiritsevyyteen vaikuttavat osatekijät. Siksi pelkät melutasojen mittaustulokset eivät riitä, vaan niiden ja melun luonteen huomioimisen lisäksi on huomioitava paikalliset olosuhteet, rasituksen muu tavanomaisuus, rasituksen voimakkuus ja kesto, rasituksen syntymisen ajankohta ja muut meluhaitan häiritsevyyteen vaikuttavat seikat. Näiden seikkojen huomioimiseen velvoittaa naapuruussuhdelain 17 §:n 2 momentin säännös.

Lupa- ja valvontaviraston lausunnossa todetaan, että ”muiden melulähteiden vaikutus on keskeinen mittauksiin liittyvä epävarmuustekijä. Tuulivoimamelun tasot ovat usein matalia, minkä vuoksi ne ovat herkkiä ulkopuolisille häiriöille.”

Muut melunlähteet, kuten 4-tien liikenne saattavat aiheuttaa haastetta mittaustulosten analysoimiselle, mutta eivät suinkaan tee sitä mahdottomaksi. Se asettaa vain lisävaatimuksia melumittausten ammattitaitoiselle ja huolelliselle suorittamiselle. Se tarkoittaa kuitenkin sitä, että tämä asia on otettava huomioon mittauspisteiden, mittausjakson ja mittaustavan suunnittelussa ja tulosten raportoinnissa.

Vaatus meluhaittakirjanpidon pitämisestä 12 kuukauden ajan on kohtuuton ja lisäksi lain vastainen. Viranomaisella ei ole laillista oikeutta vaatia meluhaitan selvittämistä haitankärsijöiltä. Vastuu meluhaitan selvittämisestä ja poistamisesta on osoitettu laissa viranomaiselle, eikä tätä vastuuta voida siirtää miltään osin haitankärsijöille.

--
”

Luvanhaltijan vastine hakemukseen, lausuntoon ja vireillepanijoiden toimittamiin asiakirjoihin

Vaasan hallinto-oikeuden päätöksessään toteaman kuulemisvirheen korjaamiseksi ympäristöluvan haltijalta on pyydetty vastine sekä hallintopakkohakemuksesta ja siihen liittyvistä asiakirjoista että Lupa- ja valvontaviraston asiassa 26.6.2026 antamasta lausunnosta.

Tuulipuisto Pihtipudas Oy toteaa asiamiehensä välityksellä 5.8.2026 päivätyssä vastineessaan seuraavaa:

”Vastine hallintopakkohakemukseen

Ilosjoen tuulipuistossa toteutetut melumittaukset eivät anna viitteitä siitä, että puisto aiheuttaisi tuulivoimaloiden ulkomelutason ohjearvoista annetun asetuksen mukaisten melun ohjearvojen ylityksiä tai muutoin kohtuutonta räsytystä naapurussuhdelain 17 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla. Vaasan hallinto-oikeus ei ole hallintopakkoasiaa koskevassa päätöksessään katsonut, että melumittauksia ei olisi laadittu ympäristöhallinnon melumittausohjeistuksen mukaisesti. Sen sijaan Vaasan hallinto-oikeus toteaa, että melun luonteesta ei ole saatu tarpeeksi tietoa asian ratkaisemiseksi. Vaasan hallinto-oikeus ei ratkaisussaan kuitenkaan edellytä uusia melumittauksia toteutettaviksi, vaan jättää asian selvittämisen Viitasaaren kaupungin toteutettavaksi. Myös LVV toteaa 26.6.2026 päivätyssä lausunnossaan, että melumittaukset on laadittu asianmukaisesti. Tuulipuisto Pihtipudas Oy:n käsityksen mukaan on siten selvää, että Ilosjoen tuulipuiston aiheuttama melu ei ylitä ohjearvoja tai ole vastoin tuulipuiston 31.5.2016 myönnettyä ympäristölupaa.

Tuulipuisto Pihtipudas Oy:n ymmärryksen mukaan asiassa on Vaasan hallinto-oikeuden ratkaisu huomioden kysymys ensi sijassa siitä, aiheutuuko Ilosjoen tuulipuiston tuulivoimaloista sellaista melun merkityksellistä sykintää, joka tulisi ottaa huomioon 0– 5 dB:n sanktiona arvioitaessa ulkomelutason ohjearvojen ylittymistä. Ympäristöhallinnon ohjeessa 4/20143 todetaan, että sanktio on tarkoituksenmukaista huomioda mittaustuloksessa silloin, kun melu on luonteeltaan merkityksellisesti sykkivää. Ohjeessa mainitaan esimerkinomainen 5 dB:n sanktio, mikä tarkoittaa, että sanktion suuruutta tulee arvioida tapauskohtaisesti. Tuulipuisto Pihtipudas Oy muistuttaa, että sanktion tarpeellisuutta ja suuruutta tulee arvioida hallintolain (434/2003) 6 §:n suhteellisuusperiaatteen ja tarkoituksenmukaisuusperiaatteen valossa, huomioden myös, että sanktiosta ei ole säädetty lain tai asetuksen tasolla, vaan ainoastaan oikeudellisesti sitomattomassa ympäristöhallinnon ohjeistuksessa. Kuten LVV:n 26.6.2026 antamassa lausunnossa todetaan, sanktion määrittäminen edellyttää, että sykintä on toistuvaa ja pitkäkestoista. Lyhytaikainen tai harvoin toistuva sykintä ei ole peruste sanktoida sykintää. Koska Ilosjoen tuulipuisto ei tämänhetkisen tiedon mukaan aiheuta toistuvaa tai pitkäkestoista melun merkityksellistä sykkimistä, mittaustuloksia ei ole perusteltua sanktoida hallintopakkohakemuksen täydennyksessä 9.2.2026 vaaditulla tavalla.

Hallintopakkohakemuksessa vaaditaan lisämittausten suorittamista nimenomaan niissä olosuhteissa, joissa meluhaitta on haitan kärsijöiden kokemuksen mukaan suurinta. Vireillepanijat ovat toimittaneet alkuperäisen hallintopakkohakemuksen liitteenä melupäiväkirjoja, jotka sisältävät viisi meluhavaintoa vuodelta 2022, yhden meluhavainnon vuodelta 2023 ja neljä meluhavaintoa vuodelta 2024, mutta eivät enää uusia melupäiväkirjoja hallintopakkohakemuksen täydennysten yhteydessä. Melupäiväkirjat eivät anna kokonaiskuvaa siitä, missä ja millaisten olosuhteiden vallitessa melun merkityksellistä sykintää haitankärsijöiden kokemuksen mukaan esiintyy. Lisäksi on epäselvää,

onko häiritsevää melua ilmennyt melupäiväkirjoihin kirjattujen meluhavaintojen lisäksi, vai ovatko kirjatut meluhavainnot ainoita tilanteita, kun häiritsevää melua on ilmennyt. Hallintopakkohakemuksen vireillepanijoiden toimittama havaintotieto ei siten anna kuvaa siitä, minkälaisista lisäarvoa vaaditut melumittaukset voisivat tuottaa. Tuulipuisto Pihtipudas Oy muistuttaa, että hallintolain 31 §:n 2 momentin perusteella asianosaisen on esitettävä selvitystä vaatimuksensa perusteista ja muutoinkin myötävaikutettava vireille panemansa asian selvittämiseen.

Tuulipuisto Pihtipudas Oy katsoo yllä olevan perusteella, että uusille melumittauksille ei ole perusteita eivätkä hallintopakkohakemuksen vireillepanijat ole toimittaneet hallintolain 31 §:n 2 mukaista selvitystä vaatimustensa tueksi. Melumittausten toteuttaminen hallintopakkohakemuksessa vaaditulla tavalla ilman tarkempaa havaintotietoa mittausten suunnittelun pohjaksi ei todennäköisesti tuottaisi tarkempaa lisätietoa melun luonteesta. Kuten LVV:n lausunnossakin todetaan, melumittaukset kuvaavat melua kyseisenä ajankohtana, joten mittaukset on suunniteltava huolellisesti edustavan mittaustuloksen saamiseksi.

Tuulipuisto Pihtipudas Oy katsoo, että melun luonteesta ja esiintyvyydestä tarvitaan systemaattisesti kerättyä havaintotietoa noin kuuden kuukauden ajalta, ennen kuin mahdollisia melumittauksia on perusteltua harkita. Havaintojen tulisi sisältää kellonaika ja päivämäärä, jotta meluhavainnot voidaan yhdistää säätilaan ja tuulivoimaloiden käyttöasteeseen kunakin ajankohtana. Kun tietoa melun luonteesta on enemmän ja pidemmältä ajalta, on mahdollista tunnistaa mahdollisia säännönmukaisuuksia melun luonteessa ja esiintyvyydessä ja arvioida tämän perusteella melumittausten tarvetta ja kohdentamista. Tuulipuisto Pihtipudas Oy muistuttaa, että Vaasan hallinto-oikeus ei ratkaisussaan edellytä uusien melumittausten toteuttamista, vaan melun luonteen selvittämistä, mikä sisältää myös havaintotiedon keräämisen.

Hallintopakkohakemuksen täydennyksessä vaaditaan myös voimaloiden pysäyttämistä yöajaksi ja muiden voimaloiden pyörimisnopeuden rajoittamista jo ennen kuin melun luonnetta on selvitetty tarkemmin. Tuulipuisto Pihtipudas Oy toteaa, että tällaiset rajoitukset olisivat perusteettomia ja lainvastaisia. Ilosjoen tuulipuistosta ei ole aiheutunut ohjearvot ylittävää melua, ja toiminta on kaikilta osin tuulipuistoa koskevan ympäristöluvan mukaista.

Vastine LVV:n lausuntoon

LVV on antanut Viitasaaren kaupungin pyynnöstä lausunnon WSP Finland Oy:n toteuttamista melumittauksista sekä amplitudimodulaation mittaamisesta.

Tuulipuisto Pihtipudas Oy:llä ei ole huomautettavaa LVV:n lausunnosta. Tuulipuisto Pihtipudas Oy yhtyy LVV:n näkemykseen siitä, että melun merkityksellisen sykkimisen mittaaminen ja arviointi vaatii huolellista melumittausten suunnittelua, mikä puolestaan edellyttää systemaattista havaintotietoa melun esiintymisestä. Hallintopakkohakemuksen vireillepanijat eivät ole toimittaneet sellaista havaintotietoa, jonka perusteella melumittauksia olisi mahdollista suunnitella.

Tuulipuisto Pihtipudas Oy:n ehdotus seuraaviksi toimenpiteiksi

Tuulipuisto Pihtipudas Oy ehdottaa, että hallintopakkohakemuksen vireillepanijat keräisivät meluhavaintoja puolen vuoden ajalta siten, että

melun esiintyminen voidaan yhdistää sääolosuhteisiin ja tuulivoimaloiden käyttöasteeseen kunakin ajankohtana.

Hallintolain 31 §:n 2 momentin perusteella hallintopakkohakemuksen vireillepanijoilta on kohtuullista edellyttää lisäselvitystä esittämiensä vaatimusten perusteiksi. Melupäiväkirjan pitäminen on Tuulipuisto Pihtipudas Oy:n näkemyksen mukaan perusteltu vaatimus, sillä Viitasaaren kaupungin tai toiminnanharjoittajan ei ole mahdollista kerätä meluhavaintoja hallintopakkohakemuksen vireillepanijoiden puolesta. Toimitettujen melupäiväkirjojen perusteella melumittausten tarvetta on mahdollista arvioida tarkemmin. Lisäksi havaintotietoa tarvitaan, jotta mahdolliset melumittaukset voidaan kohdentaa hallintopakkohakemuksessa vaaditulla tavalla niihin kohteisiin ja ajankohtiin, jolloin häiritsevää melua hallintopakkohakemuksen vireillepanijoiden näkökulmasta ilmenee.”

Vireillepanijoiden vastine luvanhaltijan vastineesta

Vireillepanijoilta on pyydetty vastine luvanhaltijan vastineesta.

Vireillepanijat ovat todenneet 2.9.2026 toimittamassaan vastineessaan seuraavaa:

”Luvanhaltijan asiamies (jäljempänä Siimes) toteaa vastineessaan ensimmäiseksi, että ”toteutetut melumittaukset eivät anna viitteistä siitä, että puisto aiheuttaisi tuulivoimaloiden ulkomelutason ohjearvoista annetun asetuksen mukaisten melun ohjearvojen ylityksiä ” naapuruussuhdelaissa tarkoitettulla tavalla (kohta 5).

Mainittujen melumittausten tarkoituksena ei kuitenkaan edes ollut sen selvittäminen, aiheutuuko tuulivoimaloiden toiminnasta asutukselle naapuruussuhdelain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta haittaa.

Puheena olevissa melumittauksissa kyse oli ympäristöluvassa määrätystä melumittausten suorittamisesta voimaloiden ensimmäisten toimintavuoden aikana (lupaehto 10). Melumittaus suunnitelman (WPS Finland Oy, 6.10.2022) mukaan ”todentaa tuulivoimaloiden aiheuttamia melutasoja lähimpien asuinalueiden pihalueilla sekä mittauspaikoilla, joiden tuloksia käytetään laskentamallin antamisen tulosten arviointiin”.

Näiden mittauksien tarkoituksena oli todentaa hankkeen suunnittelun yhteydessä tehtyjen melumallinnusten tulosten toteutumista voimaloiden toiminnan aikana. Mittauksien tarkoituksena on siis ollut arvioida meluvaikutuksia samoilla kriteereillä, joilla melumallinnuksetkin on laadittu, eli todistaa esitetty mallinnukset luotettaviksi.

Melumallinnusten tulokset eivät lähtökohtaisestikaan sovellu naapuruussuhdelaissa tarkoitettua naapureille aiheutettua kohtuuttoman rasituksen arvioimiseen. Melumallinnukset kuvaavat meluvaikutuksia ainoastaan vakio-olosuhteissa (lämpötila 15 astetta, ilman suhteellinen kosteus 70 %), jotka toteutuvat harvoin käytännössä. Melumallinnukset kuvaavat siten meluvaikutuksia lähinnä lämpimän kesäpäivän olosuhteissa, mutta eivät kylmänä vuodenaikana, jona meluhaitta vireillepanijoiden kokemuksen mukaan on suurimmillaan

Naapuruussuhdelain 17 §:n 2 momentin mukaan meluhaitasta aiheutuvan rasituksen kohtuuttomuutta arvioitaessa on otettava huomioon paikalliset olosuhteet, rasituksen muu tavanomaisuus, rasituksen voimakkuus ja kesto, rasituksen syntymisen alkamisajankohta sekä muut vastaavat seikat. Mitään näistä vaatimuksista eivät toteutetut lyhytkestoiset melumittaukset täyttäneet. Asukkaille aiheutuvan melurasituksen

kohtuuttomuutta voidaan arvioida ainoastaan pitkäaikaisten melumittausten avulla, mutta huomioon on otettava muutakin, kuin vain pelkät melumittausten tulokset.

Hallinto-oikeuden mukaan hallintopakkokeinojen tarpeen arvioinnissa viranomaiset olisi tullut ottaa melun luonteen ja vireillepanijoiden esittämien tietojen lisäksi mm. mittaustuloksiin liittyvät epäselvyydet ja asuinrakennusten sijainti suhteessa tuulivoimaloihin sekä muut paikalliset olosuhteet. Nämä kaikki seikat jäivät selvittämättä, koska viranomainen oli heti alussa päättänyt hylätä esitetty vaatimuksen perusteettomina.

Lausunnossa esitetään, että uusille melumittauksille ei ole perusteita, koska "vireillepanijat eivät ole toimittaneet hallintolain 31 §:n 2 momentin mukaista selvitystä vaatimustensa tueksi". Siimes väittää lausunnossaan, että melumittausten toteuttaminen edellyttäisi "systemaattisesti kerättyä havaintotietoa melun luonteesta ja esiintyvyydestä", jonka perusteella "olisi mahdollista tunnistaa mahdollisia säännönmukaisuuksia melun luonteesta ja esiintyvyydestä ja arvioida melumittausten tarvetta ja kohdentamista", ja että tämän tiedon tuottaminen olisi vireillepanijoiden velvollisuus (kohta 8-9).

Lausunnossa esitettyt näkemykset eivät kuitenkaan perustu miltään osin ympäristönsuojelulakiin eivätkä hallintolakiin.

Vastuu näiden seikkojen selvittämisestä on yksiselitteisesti ympäristönsuojeluviranomaisella. Viranomaisella on hallintolain 23 §:ssä säädetty ratkaisupakko lain mukaan vireille pannuissa asioissa, velvollisuus käsitellä asia ilman aiheetonta viivytystä ja hallintolain 31 §:ssä säädetty velvollisuus huolehtia asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä.

Asianosaisella on hallintolain 31 §:n 2 momentissa säädetty velvollisuus myötävaikuttaa vireille panemansa asian selvittämiseen, mutta se ei missään tapauksessa tarkoita sitä, että osaakaan viranomaiselle säädetystä selvittämisvelvollisuudesta voitaisiin siirtää haitankärsijöille. Olemme antaneet viranomaiselle asian selvittämiseksi kaikki tarpeelliset tiedot, joiden antamista meiltä voidaan kohtuudella odottaa.

Haitanaiheuttajan eli tässä tapauksessa tuulivoimatoiminnan harjoittajan selvittämisvelvollisuus on asianosaisenakin huomattavasti suurempi kuin haitankärsijöiden selvittämisvelvollisuus. Se perustuu muun ohella ympäristönsuojelulain 6 §:ssä säädettyyn selvilläolovelvollisuuteen. Toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista.

Myöskään toiminnanharjoittaja ei voi siirtää osaakaan tästä velvollisuudesta haitankärsijöille.

Vaatus kuuden kuukauden lisäviivästyksestä ja päivittäisten melupäiväkirjojen pitämisestä on, paitsi asian viivytyksetöntä käsittelyä koskevan vaatimuksen vastainen, myös täysin kohtuutonta haitankärsijöiden näkökulmasta. Emme hyväksy tätä vaatimusta. Pidämme tällaisia vaatimuksia pelkkänä ajanpeluuna, jonka tarkoituksena on siirtää hallintopakkehakemuksemme käsittely mahdollisimman kauas tulevaisuuteen.

Toiminnanharjoittajalla on ympäristönsuojelulain 7 §:ssä säädetty velvollisuus järjestää toimintansa niin, että ympäristön pilaantuminen

voidaan ehkäistä ennakolta, tai ainakin rajoittaa se mahdollisimman vähäiseksi. Tässä tapauksessa niin ei ole toimittu, vaikka tämän vaatimuksen toteuttamiseksi ovat voimassa olevat ympäristöluvan määräyksetkin, joita ei ole kuitenkaan noudatettu.

Ympäristönsuojelulaki ja ympäristölupa sitovat sekä ympäristönsuojeluviranomaista että toiminnanharjoittajaa. Myös hallinto-oikeuden päätöstä on kaikkien osapuolten noudatettava.

Haluamme jälleen muistuttaa ympäristönsuojeluviranomaista siitä, että viranomaisen laissa säädettyinä tehtävänä on valvoa sitä, että ympäristölupamääräyksiä noudatetaan. Valvova viranomainen ei voi tässä asianmukaisesti vireille pannussa meluhaitta-asiassa asettua samalle puolelle valvonnan kohteena olevan haitan aiheuttajan kanssa, ja haitankärsijöiden vastapuoleksi.”

Oheismateriaali:

- Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunnan aikaisempi päätös hallintopakkovaatimuksesta 10.12.2024 § 92
- Vaasan hallinto-oikeuden päätös 18.12.2025 hallintopakkoasiassa (Dnro 12/03.04.04.19/2025)
- Lupa- ja valvontaviraston 26.6.2026 päivätty lausunto
- Täytettävä meluhaittapäiväkirja

Lisätiedot: Ympäristöpalvelujen palvelualuejohtaja Sari Flyktman, puh. 044 459 7385

Päätösehdotus

Ympäristöpalvelujen palvelualuejohtaja:

Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunta pyytää hallintopakkohakemuksen vireillepanijoita täydentämään hakemustaan meluhaittakirjanpidolla. Vireillepanijoita pyydetään pitämään meluhaittakirjanpitoa ajanjaksolla 6.10.2026 – 6.4.2027 välisenä aikana. Meluhaittakirjanpidossa tulee olla vähintään seuraavat tiedot:

- Päivämäärä
- Aika, jolloin meluhaittaa koettiin (alku- ja loppuaika)
- Onko kyse sisällä vai ulkona koetusta melusta
- Kuvaus melusta (vapaaehtoinen)
- Säätila (vapaaehtoinen)

Päiväkirja meluhaittakirjanpitoa varten toimitetaan tämän päätöksen yhteydessä. Tietojen käsittelyn helpottamiseksi, viranomainen pyytää meluhaittakirjanpidon tekemistä ensisijaisesti sähköisesti. Voitte pyytää tätä varten erillisen linkin sähköpostitse osoitteesta ymparistonsuojelu@viitasaari.fi.

Ennen meluhaittakirjanpidon aloittamista ympäristölautakunta pyytää vireillepanijoita ilmoittamaan niiden kiinteistöjen tiedot (kiinteistötunnus ja yhteyshenkilön yhteystiedot), joissa meluhaittakirjanpitoa pidetään ja joissa mahdollisia melumittauksia voidaan tulevaisuudessa suorittaa. Vireillepanijat eivät ole vastuussa melumittausten tekemisestä. Tiedot tulee ilmoittaa sähköpostiosoitteeseen ymparistonsuojelu@viitasaari.fi.

Täydennystä koskevat tiedot pyydetään toimittamaan **13.4.2027 mennessä** joko sähköisesti osoitteeseen ymparistonsuojelu@viitasaari.fi tai postitse osoitteeseen:

Pohjoisen Keski-Suomen ympäristöpalvelut Keskitie 1044500
Viitasaari Haittakirjanpidon toimittamatta jättäminen ei estä asian
jatkokäsittelyä. Tällöin ympäristölautakunnan käytettävissä oleva selvitys
asian ratkaisemiseksi jää olennaisesti suppeammaksi. Tällä voi olla
merkitystä arvioitaessa, onko melusta aiheutunut kohtuutonta räsytystä
(Naapurussuhdelaki 26/1920) tai terveyshaittaa.

Tiedoksianto

Vastaanottajan on ilmoitettava täydennyspyynnöstä muille
hallintopakkovaatimuksessa ilmoitetuille vireillepanijoille (hallintolaki 56 §).

Perustelut

Yksinkertaistettuna melu on ääntä, jonka ihminen kokee epämiellyttävänä
tai häiritseväksi tai joka on muulla tavoin terveydelle tai hyvinvoinnille
haitallista. Kokemukseen vaikuttavat monet seikat kuten esimerkiksi melun
luonne, ajankohta ja kesto. Valtioneuvoston asetus tuulivoimaloiden
ulkomelutason ohjearvoista (1107/2015) asettaa ohjearvot, joita
tuulivoimalan toiminnassa ei saa ylittää (takuarvon perusteella määritelty
laskennallinen melutaso tai mitattu melutaso). Melun mittaamiseen on ohje
(Ympäristöhallinnon ohje 4/2014), jota melun määrittämisessä käytetään.
Ilosjoen tuulipuiston toiminnasta aiheutuvia ympäristömelutasoja on mitattu
ajanjaksolla 12.12.2022–10.4.2024 noudattaen yllä mainittua
mittausohjetta. Tulosten perusteella Ilosjoen tuulipuiston aiheuttama melu
ei ylitä ohjearvoja eikä ole vastoin tuulipuiston ympäristölupaa, kun tuloksia
verrataan edellä mainittuun asetukseen. Valtioneuvoston asetuksessa
(1107/2015) ei oteta huomioon amplitudimodulaation vaikutusta melun
häiritsevyyteen, vaikka asetuksessa edellytetään korjauskertoimen
käyttämistä tilanteissa, joissa tuloksissa havaitaan impulssimaisuutta.
Mittausohjeessa OH 4/2014 amplitudimodulaation määrittämiselle ei
anneta standardoitua menetelmää tai vertailuarvoa sykinän
todentamiseksi. Mittaustulokseen kohdistettavaksi sanktioksi annetaan
”esimerkiksi 5 dB”. Valtioneuvoston asetuksen (1107/2015)
valmisteluaineistossa (YM002:01/2014, yhteenveto 4.2.2015) on koottu
amplitudimodulaatioon liittyvää lausuntopalautetta. Esiin on tuotu mm., että
”tuulivoimalamelu on luonteeltaan sykkivää. Sen sijaan voimakasta ja
merkityksellistä sykintää voi tapahtua ainoastaan satunnaisesti ja
lyhytaikaisesti” ja toisaalta ”Tällä hetkellä ei ole olemassa standardoitua
menetelmää merkityksellisesti sykkivän melun määrittämiseksi.” sekä ”
Merkitykseltään sykkivän melun syntymekanismia ei tällä hetkellä tunneta.
Kuitenkin useiden Suomeen rakennettujen tuulivoimalaitosten melutason
mittausten tämä piirre on jo tullut esille. Melun synty ei ole
laitostyyppispesifistä vaan siihen vaikuttavat mm. sääolosuhteet ja
laitoksen mitat.”

Asetusta ja mittausohjetta ei ole päivitetty amplitudimodulaatiota koskien.
Viranomaisella ei ole käytössään ilmiön mittaamiseen ja mahdolliseen
mittaustuloksen sanktiointiin ohjetta tai siihen velvoittavaa lainsäädäntöä.
Myöskään hallinto-oikeus ei ole tässä asiassa antamassaan
päätöksessään antanut tarkkaa sanktiota, jota pitäisi käyttää. ”Esimerkiksi
5 dB” ei ole tarkka luku eikä sisällä ohjetta siitä, mitä tuloksia tällä
kertoimella tulisi korjata.

Lupa- ja valvontavirasto on lausunnossaan todennut, että
amplitudimodulaation ”sanktioinnin edellytyksenä on kuitenkin, että
merkityksellistä sykintää esiintyy altistuvissa kohteissa usein ja

pitkäaikaisesti siten, että siitä voidaan katsoa aiheutuvan kohtuutonta räsitystä (Naapuruussuhdelaki 26/1920) tai terveyshaittaa. Yksittäiset, harvoin toistuvat lyhytaikaiset jaksot eivät lähtökohtaisesti edellytä sanktiointia.” Sanktion suuruudesta ei ole yksiselitteistä ohjeistusta, sanktion suuruus vaihtelee (0)3-5 dB välillä sykkinnän voimakkuuden mukaan. Lupa- ja valvontavirasto ottaa lausunnossaan kantaa myös jo tehtyihin melumittauksiin: ”tuulivoimaloiden melu voi joissakin kohteissa ja tietyissä sääolosuhteissa ilmetä merkityksellisesti sykkivänä”.

Lisämittausten teettäminen satunnaisina ajankohtina ilman tarkempaa tietoa koetun haitan, tuulipuiston toiminnan ja ympäristöolosuhteiden välisistä yhteyksistä saattaisi tuoda lisätietoa amplitudimodulaation esiintymisestä ilmiönä Ilosjoen tuulipuiston vaikutusalueella. Tällä ei kuitenkaan saataisi selville, onko amplitudimodulaatiosta aiheutunut haittaa. Mittaukset tulee pystyä tekemään koetun haitan kannalta oikea-aikaisesti, oikeissa paikoissa ja riittävän pitkän mittausjakson aikana. Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunta haluaa tällä täydennyspyynnöllä korostaa vireillepanijoiden selvityksen merkitystä haitan selvittämisessä. Koska meluhaitan kokeminen on henkilökohtainen havainto, voivat tiedot haitan esiintymisajankohdista ja olosuhteista tulla käytännössä vain haittaa kokevilta henkilöiltä. Myös ympäristöluvanhaltija vastineessaan ja Lupa- ja valvontavirasto lausunnossaan tuovat esiin vireillepanijoiden keskeisen roolin asian selvittämiseksi. Pohjoisen Keski-Suomen ympäristölautakunta haluaa muistuttaa, että hallintolain 31 §:n 2 momentin perusteella vireillepanijoiden on myötävaikutettava vireille panemansa asian selvittämiseen. Meluhaittakirjanpidon pitäminen on juuri hallintolain tarkoittamaa myötävaikuttamista asian selvittämiseksi. Vireillepanijat ovat tuoneet esiin useita kertoja kiireen hallintopakkoasian käsittelystä ympäristölautakunnassa. Vaikka hallintolain 23 § edellyttää asian viivytyksetöntä käsittelyä, viranomaisen on hallintolain 31 § 1 momentin mukaan huolehdittava asian riittävästä ja asianmukaisesta selvittämisestä hankkimalla asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot sekä selvitykset. Edellä annetuilla perusteluilla pyritään avaamaan asian selvittämisen haastavuutta.

Päätös

Muutoksenhaku

Muutoksenhakukielto

Toimenpiteet

5.10.2026 Ote valituksen tekijä, Tuulipuisto Pihtipudas Oy (asiamiehen välityksellä), Lupa- ja valvontavirasto